

Massificació turística Llancem la tovallola?

- Reurbanització del carrer Pere IV
- Hi Jauh USB?
- 150 anys de l'Aliança del Poblenou
- Maria Rodríguez Soto

ÍNDEX

Editorial.....	3
Poblenou, barri complex, necessitem créixer	
En portada.....	4
Regular el lloguer. Exemples de voluntat política	
Arriba l'estiu... i molts més turistes	
Reurbanització del carrer Pere IV	
L'AVV del Poblenou i els reptes que tenim	
Entre vinils i K7s	8
Hi Jauh USB? Una família al Paradís	
Mobilitat.....	10
Inauguració del BiciHub	
Espai violeta.....	12
Els nens i les nenes MENA, perillous o en perill?	
Memòria i patrimoni.....	14
150 anys de l'Aliança del Poblenou	
Gent amb veu pròpia.....	16
Maria Rodríguez Soto. En un moment dolç de la vida	
Paisatges humans.....	18
Carrer de Fernando Poo, bressol del Taulat	
Barri actiu.....	20
Cicles de Salut al Casal Quatre Cantons	
Receptes del món.....	21
El mafe amb arròs de l'Amadou	
Vida de barri.....	22
Festa major, havaneres i cremat	
El primer equip del Club d'Escacs Ateneu Colon a la Divisió d'Honor	
El Patrimoni Industrial del Poblenou	
Fet!: s'ha aturat un desnonament	
Memòries d'un lluitador antifeixista	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:
 Adreça:
 Població: CP:
 Telèfon: @ mail:
 DNI:
 Quota anual: 20 € ☐ Quota de suport de € ☐
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

IBAN:

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.107
 Juliol-agost-2019

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler, Estrella Pineda, Gemma Canela

Col·laboradors: Sílvia Casorrán, Eva Martínez, Jaume Badenes, Irene Julve, Pere Nieto, Maria Favà, Pere Maríné, Cristina Rodríguez

Coordinació: Josep Pascual

Fotografies: Salva Clarós, Joan Maria Soler, Sílvia Casorrán, Jose Palazón, Guille Mèdia

Portada: Joan Maria Soler

Correcció: Josep Pascual

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Impressió: Gràfiques Campàs
 Tirada: 3.000 exemplars

Publicitat: Carme Martínez (629 046 004)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotasignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Poblenou, barri complex, necessitem créixer

El 6 de juny passat vam celebrar l'assemblea anual ordinària de l'AVV del Poblenou. Sempre és una bona ocasió per fer balanç de la feina feta com a entitat. Una valoració que sobretot ha de servir per a millorar aquells aspectes que menys funcionen. L'assemblea també és un bon moment per a establir quines són les prioritats de treball i plantejar quins reptes té el barri de cara al futur i així poder prioritzar les qüestions més importants.

Però una de les conclusions més clares del balanç de la nostra entitat, i en general del moviment associatiu, és que la nostra capacitat d'influència i les possibilitats d'incidir en aquests temes del barri és la força amb què comptem. I és per això que és fonamental la màxima participació de gent del barri.

Aquesta participació té una doble vessant. D'una banda, creiem que és important augmentar el nombre de persones que siguin sòcies de la nostra entitat. Per garantir al màxim la representativitat de l'AVV cal que molta gent formi part de la nostra entitat. De l'altra, ens cal gent que hi participi de

forma activa. Els àmbits de treball de l'AVV són molt diversos i calen persones que s'hi vulguin implicar. Us convidem a participar, a implicar-vos, a construir amb nosaltres nous espais de reivindicació i de treball per millorar la qualitat de vida del barri, per a tothom.

El Poblenou és un barri complex, viu i en constant transformació. Alhora el Poblenou és un barri ric en vida social i experiències associatives. Ens agrada treballar en xarxa amb totes les entitats i persones que lluiten per la millora del Poblenou, i per fer-ho possible cal una AVV més forta i una implicació de molta més gent. Els reptes de l'AVV són molts i molt diversos. Treballem des de l'urbanisme a l'acollida de persones nouvingudes, de les necessitats d'equipaments al barri als efectes del turisme massiu, de la qualitat de l'ensenyament o la sanitat als drets de les dones. I també tenim l'objectiu de donar resposta a aquells temes que van sorgint al Poblenou i que acaben afectant la gent que hi vivim. És per això que us convidem a treballar amb nosaltres.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Regular el lloguer

Exemples de voluntat política

Des de fa temps parlem de regular els preus del lloguer, que s'han disparat els darrers anys gairebé a tot el país i especialment a Barcelona i la seva àrea metropolitana. Cal tenir present que la majoria dels desnonaments que estem patint cada dia provenen de la incapacitat de moltes persones i famílies de suportar la pujada abusiva del lloguer de la seva llar. Ho hem pogut comprovar en alguns reportatges d'aquesta revista en què, des de ja fa un quant temps, dediquem un espai a qüestions relacionades amb l'habitatge.

Davant d'aquesta situació, des de diferents sectors i entitats, comissions i plataformes d'habitatge, associacions de veïns i veïnes, la FAVB, el Sindicat de Llogaters, la PAH, etc., s'han reclamat diferents mesures per a contenir els preus en el mercat de lloguer.

El govern de Pedro Sánchez ha canviat la LAU (Llei d'Arrendaments Urbans) pel que fa a la durada dels contractes, que es tornen a ampliar fins als cinc anys de durada (abans d'aquesta modificació, els contractes de lloguer eren de tres anys), però no ha abordat la regulació del preu del lloguer, tan reclamada des de diferents àmbits.

El 23 de maig passat des de la Generalitat, concretament des de la Conselleria de Justícia, es va publicar un Decret Llei de "mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatges".

Aquest decret, publicat en plena campanya de les eleccions municipals, no aporta solucions i ni tan sols deixa clar que sigui el Departament de Justícia qui tingui les competències necessàries per dur-lo a terme. En el moment de tancar aquest article, el Decret ha estat rebutjat pel Parlament, com era previsible, i tornem a estar igual. Per tant, des de les entitats continuarem exigint a l'Estat i a la Generalitat la regulació dels preus del lloguer.

Una regulació, la dels preus del lloguer, que és al centre del debat polític a moltes ciutats del món i especialment d'Europa. A continuació, s'explicaran dues propostes que s'han desenvolupat respecte a aquesta qüestió: l'una està en període de tramitació, és el cas de la ciutat de Berlín, i l'altra, que funciona des de fa molts anys als Països Baixos.

Berlín

Aquest mes de juny a Berlín s'ha aprovat tirar endavant la llei sobre la "congelació del preu dels lloguers durant cinc anys" per a posar fre a la forta especulació del mercat de l'habitatge.

La mesura, proposada pel govern regional, una aliança entre els socialdemòcrates (SPD), els Verds i els postcomunistes de Die Linke (L'Esquerra) afecta 1,6 milions d'habitatges, i és rebutjada per l'oposició (democristians, liberals i la ultradretana Alternativa per Alemanya), més propera al sector immobiliari.

El projecte de llei ha d'estar enllestit el 17 d'octubre perquè el Parlament regional l'aprovi. La llei també recollirà una regulació concreta per als propietaris amb dificultats econòmiques. El govern berlinès, en definitiva, vol posar fi al ràpid augment dels lloguers i alhora guanyar temps per a la construcció de nous habitatges.

En resum, una situació força semblant a la que vivim aquí. Per tant, haurem de continuar lluitant perquè els nostres polítics siguin valents i estiguin a l'altura de la situació greu d'ara.

Països Baixos

En aquest cas, des de 1917, les institucions dels Països Baixos mantenen en funcionament les Huurcommissie o Comissions de Lloguer. L'arribada de molts refugiats a un país que es va mantenir neutral a la Primera Guerra Mundial, va crear un escenari perfecte per a

l'aparició de lloguers abusius.

La Huurcommissie fa més de 100 anys que equilibra la balança entre l'especulació i el dret a l'habitatge. Diverses modificacions al llarg del temps per unificar els criteris de totes les Comissions Locals han anat conformant els mecanismes i competències actuals de l'organisme. Qualsevol persona que llogui un habitatge al país té dret a sol·licitar la intermediació de la Comissió i aclarir qüestions com les despeses comunitàries, les reparacions, el preu del lloguer, determinat en funció d'un sistema de punts.

Si bé és cert que els habitatges que excedeixen d'una certa puntuació estan exempts del control de preu, deixant-ne una part al mercat (els habitatges més grans i amb més prestacions) sense límit de preu, en oposició al sector social o controlat. El 2019, la barrera marcada pel govern entre els dos sectors està en uns 142 punts, que es corresponen amb un preu de 720 euros mensuals.

Quan es reclama la mediació de la Comissió, aquesta emet una resolució amb caràcter vinculant, després d'estudiar la documentació a través d'una taula composta per un representant de la unió de propietaris, per un del sindicat de llogaters i per un de la Comissió Local d'Habitatge. La composició de la taula (dos representants que protegeixen l'arrendatari davant d'un que representa els interessos del propietari) acostuma a donar bons resultats per a la part més dèbil. Malgrat que les resolucions poden ser revocades per un Tribunal, a la pràctica és poc habitual que els jutges les discuteixin.

Són dos exemples que ens poden servir com a inspiració per a la nostra demanda de regulació dels preus del lloguer.

Eva Martínez

Arriba l'estiu... i molts més turistes

Ja som a ple estiu, mesos en què es concentra l'arribada més important de turisme a Barcelona; en concret, al mes de juliol del 2018, el nombre de turistes allotjats en hotels a Barcelona va arribar a un màxim de 785.791(1). Això no vol dir que els altres mesos fossin gaires menys; el pitjor mes del 2018 va ser el gener amb 509.905(1), que no està gens malament. Però és segurament pels mesos d'estiu quan en som més conscients. Veiem molts turistes a les platges, a la Rambla, als parcs... Les hores del dia s'allarguen i ens els trobem pertot arreu. Segurament això explica, en part, que en el baròmetre municipal(2) del juny del 2017 fos percebut com el problema més greu de la ciutat, amb el 19,0%, per sobre de l'atur, el trànsit o l'habitatge; i també que al del juny del 2018 fos del 10,5%, sent percebut com el tercer problema, i havent deixat el primer lloc a l'altre gran problema de la ciutat, l'habitatge, problema vinculat també al turisme.

El turisme no para de créixer a Barcelona. El 2018, un 5,2% en termes de turistes a hotels, i tot sembla indicar que el 2019 es batran nous records històrics,

amb increments molt importants. Al nostre barri, de mica en mica la presència del turisme s'ha anat normalitzant, més ben dit, ens hi hem anat resignant. El millor exemple n'és la Rambla, que molts veïns i veïnes ja no la sentim nostra: ja no hi ha molts dels locals que coneixíem, ja no es pot menjar o beure el mateix ni, sobretot, els preus són els mateixos. Un estudi recent de la Universitat Rovira i Virgili analitza la mobilitat dels turistes a Barcelona(3), en concret dels creueristes per la zona de la rambla de Barcelona, i conclou que la massificació de la plaça Reial ha fet que aquest espai hagi exclòs els veïns i veïnes de la zona, és "ZT", zona turisticada. Els veïns i veïnes ja no veuen aquest espai, tan emblemàtic, com a part del barri, és per als turistes. En menor mesura, però en el mateix sentit, veiem que això passa (o passarà) amb les platges del barri i la nostra Rambla.

És important recordar que ben aviat el barri patirà dos grans impactes més: l'obertura dels dos hotels de l'illa de La Vanguardia (Paxton Barcelona i Actual BCN), en total 453 habitacions, quasi

mil turistes més al bell mig del barri, i la fi de l'ordenació singular de la rambla del Poblenou, amb l'aplicació el 2020 de la nova ordenança feta a mida per al sector de la restauració. I, per si això no fos prou, hi ha el projecte de l'hotel del carrer Cristóbal de Moura, al 22@, de 14 plantes i 300 habitacions. En resum, la gentrificació turística continua fent camí al barri i no podem sinó, com sempre, lluitar pels nostres drets. En un dels debats sobre habitatge i turisme organitzat per les entitats promotores de la mesura del 30% (PAH Barcelo-

na, Observatori DESC, ABTS, Sindicat Llogaters i FAVB) i la revista *Crític*, es va fer una pregunta molt simple a tots els candidats i candidates a ser alcaldes: "Responguin, decreixement turístic, sí o no?". Hi va haver dos posicionaments molt clars, la candidata de la CUP, sí al decreixement, i el candidat del PP, no al decreixement; la resta va nedar i guardar la roba: congelació, creixement sostenible..., tot i això aquesta realitat ja és a l'agenda política i caldrà prendre partit clarament ben aviat.

Barcelona, pot "suportar" els 27 milions llargs de turistes que ens visiten actualment en un any? Pensem que no, i llavors? Cal pensar en solucions..., i una opció clara és reduir aquest nombre. L'alternativa, la dolenta, és anar perdent ciutat, Rambla, platges, casc vell, Diagonal Mar, perdent veïns i veïnes, substituïts per persones amb maletes amunt i avall constantment.

Pere Mariné

(1) Dades d'activitat turística 2018- Regidoria de Turisme
(2) https://ajuntament.barcelona.cat/premsa/wp-content/uploads/2019/01/r18019_Barometre_Desembre_Evolucio_17-1-0.pdf
(3) <http://diaridigital.urv.cat/ocupacio-dels-creueristes-dels-espais-publics-a-barcelona-expulsa-el-veinat-i-els-altres-turistes/>

Reurbanització del carrer Pere IV Posant l'escenari per a la transformació que cal

La nova urbanització del carrer Pere IV és un dels passos previs necessaris per a aconseguir recuperar la importància que per al barri i per a la ciutat havia tingut aquesta via en el procés de transformació de la ciutat pel costat Besòs.

La primera fase de les obres que afectaven el tram més cèntric de la via, el comprès entre els carrers Roc Boronat i Bilbao, es va acabar fa gairebé dos anys amb un resultat satisfactori. Ara estan en execució les del sector més proper al Besòs. S'està reurbanitzant el tram entre els carrers Selva de Mar i Josep Pla (3a fase) i el tram entre Josep Pla i Prim (2a fase). El cost és d'uns 13 milions d'euros destinats a canviar la configuració de 800 metres de carrer. Ja fa un any que es van iniciar les obres i es preveia acabar-les aquesta primavera, però, com sol passar en aquest tipus d'actuacions, sempre surten imprevistos que retarden les obres.

El tram situat entre Josep Pla i Prim està gairebé acabat. S'hi estan fent remats i acabant l'enjardinament de les zones de verdes. En canvi, les obres del que va entre Selva de Mar i Josep Pla estan bastant més endarrerides i en lloc d'acabar-se aquesta primavera la nova data de finalització que publica l'Ajuntament és el mes de setembre.

La reurbanització en aquestes dues fases manté el model de la primera fase:

pel que fa a la calçada, es redueixen els carrils de trànsit que passen dels quatre actuals a un en sentit Besòs, un carril per a serveis, càrrega i descàrrega, i aparcament per a motos, un carril bici segregat i bidireccional. Això permet eixamplar les voreres actuals que tindran una amplària d'uns 15 m en la banda dels números senars i d'uns 5,45 m en la dels parells. D'aquesta manera es dona com-

pliment als objectius de la transformació del la via en el sentit de millorar l'espai públic, reduir el trànsit i donar prioritat al vianant. Les obres també inclouen millores a la xarxa de sanejament, una nova xarxa d'enllumenat públic, nou mobiliari urbà, plantació d'arbres i creació de peces de verd, i la pavimentació de voreres i calçades.

Aquestes obres s'emmarquen en la proposta de revitalitzar i reactivar l'activitat social, econòmica i cultural de l'eix Pere IV que ha impulsat la Taula Eix Pere IV.

El carrer Pere IV i el seu entorn han patit de manera clara les conseqüències de la transformació urbanística del pla 22@. En els gairebé vint anys de vigència el pla ha deixat el sector nord del barri, el situat entre Ca l'Alíer i Prim, en un paisatge desordenat i desolat, amb baixa activitat i poca presència de veïns i veïnes, nombrosos solars i edificis enrunats i buits. Es ara amb motiu d'aquestes obres de reurbanització de Pere IV, la rehabilitació de Ca l'Alíer i la urbanització dels carrers que l'envolten, que es fa més evident i necessari accelerar les propostes sorgides del procés de debat del Repensem el 22@, que es concreten en l'acord signat per l'Ajuntament i les entitats participants, per aconseguir que Pere IV recuperi l'activitat econòmica integradora, social i cultural que es mereix, que havia aconseguit en un passat no tan llunyà.

En aquesta línia de recuperació dels valors històrics, industrials i patrimonials presents en tota l'extensió del carrer Pere IV, està previst continuar la instal·lació dels setze plafons informatius, amb recull d'imatges històriques de cada un dels punts d'interès, tot seguint un itinerari tot al llarg del carrer Pere IV, des del carrer Zamora a la rambla de Prim.

Jaume Badenes

L'AVV del Poblenou i els reptes que tenim

L'AVV del Poblenou vol treballar per tal d'ajudar a donar resposta a alguns dels reptes més importants del barri. No pretenem donar resposta a tots els problemes i molt menys pretenem fer-ho sols. Volem ser una veu de veïnes i veïns del Poblenou que lluitem col·lectivament pel nostre futur. En aquest article us recollim algunes de les prioritats de treball com a entitat per al curs vinent.

Un dels problemes més importants que viu el barri del Poblenou és la gran dificultat d'accés a l'habitatge assequible. El mercat immobiliari està expulsant bona part de la gent del barri que veu com no pot accedir a pisos de compra o de lloguer. Aquesta gentrificació suposa una substitució de la població que acaba repercutint en molts aspectes de la vida del barri, com per exemple el canvi de model del comerç o l'ocupació de la via pública. Ha de ser una lluita col·lectiva que tingui en compte la resposta veïnal, però també ha de ser una lluita per exigir a l'Administració polítiques actives que afavoreixin l'accés a l'habitatge públic, especialment de lloguer. Cal començar per les persones que viuen una situació d'emergència d'habitatge, però cal fer extensiu que el dret a un habitatge digne es garanteixi a tota la societat. En aquest sentit el lloguer ha de ser la prioritat, sense oblidar altres opcions d'habitatge cooperatiu.

Vinculat a aquest tema, no podem restar impassibles davant d'un turisme que està transformant el Poblenou i que acaba repercutint de forma negativa en la immensa majoria del veïnat i que genera grans ingressos en una minoria. No podem assumir més places hoteleres o d'apartaments turístics.

Un altre dels reptes que tenim com a entitat per a aquest curs vinent és la consolidació d'un nou model d'Apropem-nos que permeti respondre als objectius amb què va néixer aquest pla comunitari. Apropem-nos és una xarxa d'entitats i persones que s'ha convertit en una gran eina per tal de fomentar la participació de persones que arriben d'arreu del món al nostre barri. Un projecte que fomenta

la convivència, el coneixement mutu i l'apoderament de totes les persones que viuen al Poblenou. Per tal de seguir en aquesta línia cal, també, un replantejament del model de funcionament. Volem prioritzar àmbits de treball del pla com dones i gent jove. Cal impulsar el treball al barri en xarxa contra la Llei d'estrangeria, pel tancament dels CIE i per exigir el salvament marítim de totes aquelles persones que fugen dels seus països.

L'AVV treballa en àmbits molt diferents que afecten la vida del nostre barri. Per això volem seguir treballant per defensar el patrimoni del Poblenou i la memòria històrica. (En aquest sentit Can Ricart és un dels grans reptes pendents.) Seguirem defensant una mobilitat sostenible amb un transport públic que res-

pongui a les necessitats del barri i alliberant més espai per a la gent. Cal exigir, per exemple, que no hi hagi més retards en la unió dels tramvies per la Diagonal. Cal treballar, i fer-ho en xarxa, amb el moviment feminista al nostre barri. Garantir la millora necessària dels serveis públics, en ensenyament cal seguir donant suport, a través de la Plataforma d'Educació a la reivindicació d'escola pública amb places suficients i de qualitat. Cal reivindicar la sanitat pública i per això intentarem crear la comissió de sanitat dins de l'AVV. Volem impulsar polítiques mediambientals al Poblenou en àmbits com l'energia.

De tots aquests temes, en seguirem parlant al llarg de tot el curs vinent.

Pere Nieto

Hi Jauh USB? Una família al Paradís

Neleonard

"Al Hi Jauh la música t'entrava i sortia per tots els forats del cos, estava allí, inundant-ho tot". **Nadia Toldà, artesana sonora**

Al final del passatge Caminal, darrere d'una reixa desfilada, hi ha una porta negra. Unes lletres blanques pintades a mà són el lllindar entre la ciutat i el Hi Jauh USB? A la primera planta, un terra de trencadís, una barra de fusta; unes culleres són els poms de les portes. A la segona, els locals d'assaig i un petit estudi de gravació. Però creuar la porta del Hi Jauh no era només entrar en un espai on sempre és de nit, era entrar en una dimensió musical i creativa única. Però què era el Hi Jauh?

"Era un espai-temps que et marca per sempre, on es feien les coses amb molt d'amor. Ara els l'intento tornar cada cop que estic amb ells". **Laura Antolín, cantant i baixista de Doble Pletina**

Que el lloc era especial és el que va pensar el Nele Navío quan hi va entrar per primer cop. El local d'assaig perfecte, però massa car. D'aquí neix la idea de convertir-se en una associació cultural, fer tallers, exposicions i organitzar un parell de festes al mes amb

música en directe per ajudar a cobrir les despeses. Els set membres que formen el Hi Jauh van acabar tenint cadascú un rol dins l'organització: l'Olivia Mateu feia els pòsters, l'Elena Comas s'encarregava de la barra, l'Eloy Bernal i l'Alberto Rodríguez dels temes tècnics, la Nerea García l'administració, el Nele feia les compres i l'Albert Espuña animava la resta. Sembla tan senzill com aquestes poques línies, però és com tenir una segona feina: comprar, muntar, organitzar, netejar, contactar grups, quadrar agendes, resoldre imprevistos... "Hi ha hagut moments molt tensos, de no podem més. O passen coses, no sé, el desguàs s'embossa... Doncs fes-ho. I s'ha de fer. Però amb molt d'amor. Quan fem aquest tipus de tasques li diem *amar a Hi Jauh*. I vas escombrant i vas amb el motxo i és molt més *guai* perquè estàs estimant Hi Jauh", diu l'Eloy, rient.

L'Eloy, l'Alberto i l'Elena eren Los probeta; el Nele, l'Albert i l'Olivia, The Folguies. En un concert en què toquen els dos grups, els seus camins es creuen i comencen a compartir local i fer música junts. Ja com a Gúdar i en la cerca d'un local més adient, aterren al Poblenou on construeixen un lloc on la creativitat té una llibertat total per desenvolupar-se. Això ha fet del Hi Jauh un espai sinèrgic.

"Una família al Paradís". **Raül Chamorro, propietari d'Ultra-local Records**

"Per mi el millor que ha passat ha estat la gent que ens hem conegut allà i la música que hem compartit, és clar. Però sobretot això, un punt de trobada social, de comentar, doncs, jugades vitals i de conèixer nous amics", explica l'Eloy que em reconeix que amb Ultra-local, que feia poc que havien obert i amb qui es van aliar ja a la primera festa el 2013, va ser "amor a primera vista". El Hi Jauh és com una gran família. La relació amb les bandes que han passat per allà ja sigui perquè han enregistrat els seus discs (Tronco), hi assajaven (Los Ganglios), s'hi han format (Señalada) o simplement perquè hi han trobat una llar (Ran Ran Ran, Válius...) ha creat tot un teixit musical que es va reproduint imparable, i del qual sorgeixen col·laboracions, projectes nous o fins i tot festivals com el Maldaltura.

Una de les claus de sostenir un projecte d'aquestes dimensions és l'amistat. En els moments més complicats, l'amor i la coneixença entre els membres del Hi Jauh han permès continuar endavant. I l'altra clau ha estat el respecte als veïns.

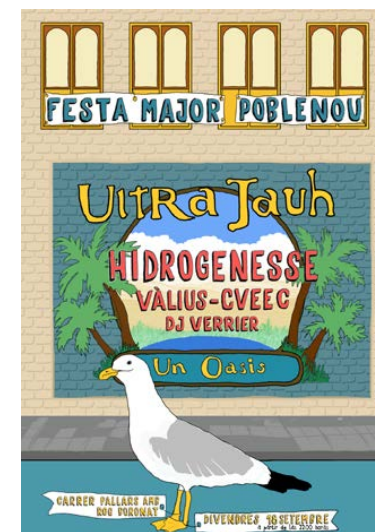
Abans d'entrar van fer una important inversió per insonoritzar el local i es va decidir que les festes es farien a la tarda. Aquesta complicitat amb els veïns s'ha traduït en una integració al barri com una entitat més.

"Per mi ha significat sentir-me acollit, acceptat i cuidat com a músic, alhora que he pogut expressar-me de forma autèntica, sent jo mateix. També l'oportunitat de descobrir noves propostes en un entorn únic i especial. Una energia irrepetible". **Jordi Farreras, percussionista a Ran Ran Ran, Espí-gol i Desquici**

Pel Hi Jauh, hi han passat grups de Nova Zelanda, Suècia, EUA, Canadà, França i Itàlia, alguns han fet el seu debut a Espanya en un petit carreró del Poblenou. També van apostar des del principi per ser un espai per a les bandes joves (The Zephyr Bones abans de la seva eclosió), perquè entenien el projecte com un continuïum on anar sumant gent que arriba amb noves idees. Per accedir al Hi Jauh havies de ser soci pagant una única quota d'un euro. Més de 4.800 socis que han tingut al seu abast propostes musicals singulars i alternatives.

"Són un exemple més de com la gentrificació, l'especulació i l'urbanisme uniformitzador són incompatibles amb mantenir espais de llibertat creativa, en aquest cas musical. Per a l'escena de la música contemporània independent de Barcelona era un bon cau. Petit. Molt petit. Però amb personalitat pròpia!". **Sergi Bueno, president de l'Associació Cultural Niu**

El Hi Jauh va tancar les portes el març. Durant dos anys no es podrà accedir al local perquè les obres del voltant del passatge Caminal fan que sigui inviable el pas. Després de diverses reunions amb la constructora encarregada de les obres han arribat a un acord, però tots els grups que hi assajaven estan sense local. Alguns dels membres del Hi Jauh han obert una sala de concerts a l'Hospitalet, l'Espai Zowie, on segurament traslladaran l'espai d'assaig. Això sumat a la llarga aturada, compromet la seva continuïtat, pel que és possible que el Poblenou perdi, un cop més, un dels seus tresors.

"Gaudir de la música en directe sense filtres i en la distància curta, un espai entranyable i ple de màgia on descobrir una escena que vol expressar-se i que trobava allà la màxima complicitat. Una delícia que ja trobem a faltar". **Raül Hinojosa, conductor del Sonhunter a ICAT FM**

Irene Julve Nieto

Arxiu Històric del Poblenou

Tirana
Una vida apartada
Hi Jauh USB?, 2018

Neleonard
Un lugar imaginado
Elefant Records, 2018

Die Katapult
Kristall reinheit
Elefant records, 2015

Hibernales
Tu casa, mi casa
El genio equivocado,
2017

Bandes dels membres de Hi Jauh USB?
(i els seus últims discs editats)

Hi Jauh
USB?

Noves promocions de la cooperativa d'habitatges Fem Ciutat

Gardunya

El Turó

Fòrum Litoral

57ns Premis Sant Martí

Presentació de candidatures
fins a l'11 d'octubre

Consulta les bases a:
barcelona.cat/santmarti

Districte de
Sant Martí
@BCN SantMartí

Ajuntament de
Barcelona

Inauguració del BiciHub

Què és el BiciHub?

El BiciHub obre les portes per convertir-se en un centre de referència del món de la bicicleta. Un centre incubador d'idees, de projectes i d'aliances, que treballin per la mobilitat sostenible a través del model cooperatiu i del teixit social. Neix amb l'objectiu de convertir-se en un equipament de barri i de ciutat que promou, mitjançant la bicicleta, la mobilitat inclusiva, sostenible i de l'economia social i solidària.

Durant l'any 2018 es va dur a terme un procés participat per definir els objectius i model econòmic del BiciHub, al qual es van sumar diferents entitats del barri, com ara la Taula Eix Pere IV i l'Associació de Veïnes i Veïns del Poblenou.

Festa reivindicativa

El 8 de juny passat va tenir lloc la inauguració del nou equipament, un dia festiu i reivindicatiu a la vegada ple d'activitats i música, que va comptar amb la participació activa de diferents entitats del barri.

La jornada es va iniciar amb una ruta en bicicleta pel Poblenou, en el transcurs de la qual els companys de la Taula Eix Pere IV van guiar els assistents per visibilitzar diferents situacions i realitats del barri. Les visites van tenir com a protagonistes col·lectius, com ara

Ens Plantem, La Flor de Maig, Plataforma per l'Educació Pública del Poblenou, Casa Àfrica i Superilla Poblenou, que van poder explicar als que feien la ruta les diferents iniciatives per lluitar per un barri millor.

Es va tallar el carrer Pere IV per disposar d'un espai d'exposició i prova de tricicles i bicicletes de càrrega, com també d'un circuit per a petits i grans. Després dels parlaments, l'experimentat viatger Xavier Corominas va presentar el seu nou llibre *De l'amor i d'altres viatges*, sobre viatjar pel món amb bicicleta.

L'arrossada popular va ser compartida entre un centenar de persones i a la tarda es podia visitar la mostra de les entitats que conformen el BiciHub.

En fer-se fosc, els companys del festival de cinema ciclista Rueda van projectar cinc curts gràcies a l'energia generada per set bicicletes i per alguns dels assistents que es van oferir voluntàriament a pedalar en directe per tal que tots poguessin gaudir del cinema.

Durant tot el dia es van oferir visites guiades a l'espai de Can Picó. Si encara no l'heu vist us animem que hi passeu qualsevol dijous de 16 a 18 h. El trobareu al carrer Pere IV, 58, cantonada amb el carrer Pamplona.

La festa inaugural va tenir també un caire reivindicatiu, ja que per diferents problemes administratius no es va arribar a temps abans de les eleccions municipals per poder signar el conveni previst amb l'Ajuntament de Barcelona, que ha d'ajudar a arrencar tota l'activitat social i econòmica. En tot cas, es preveu que aquest conveni es pugui signar ben aviat.

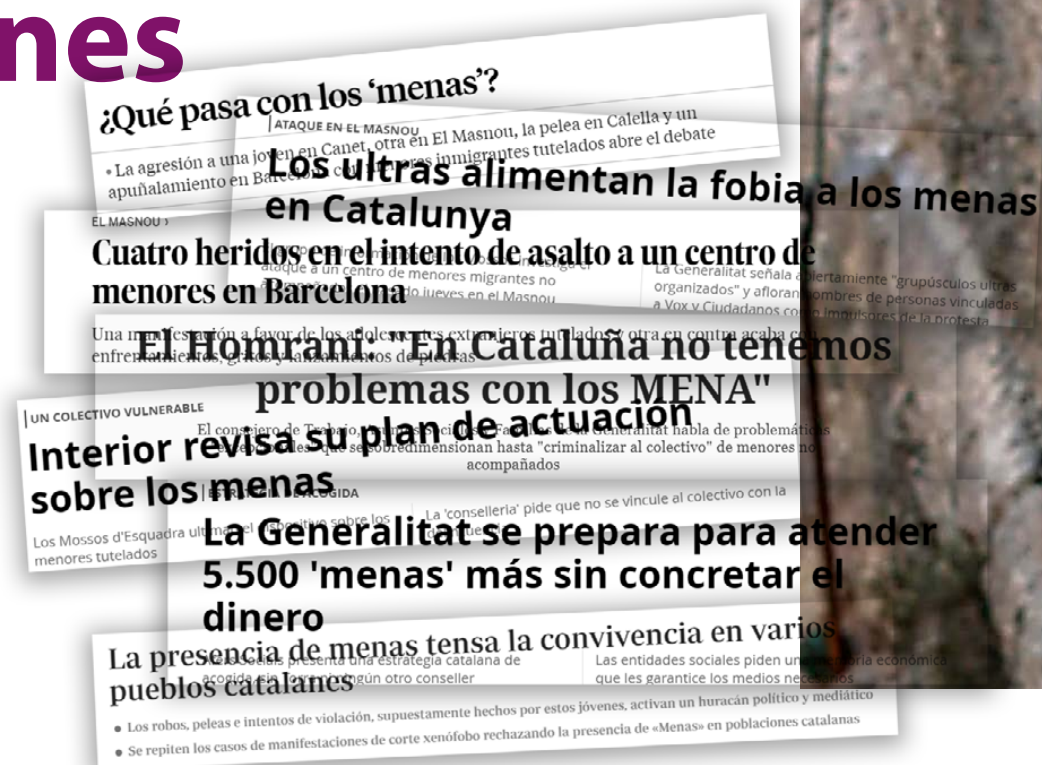
Activitats paral·leles

A la jornada festiva també s'hi va sumar la coordinadora estatal Conbici, que agrupa diferents entitats del món de la bicicleta d'arreu de l'Estat que es trobaven aquell mateix cap de setmana al BiciHub per fer la seva assemblea anual. Justament aquest és l'esperit del BiciHub: ser l'equipament de referència en matèria de bicicleta i poder acollir els diferents actes i trobades que tinguin lloc a Barcelona.

Podreu trobar més informació sobre el BiciHub al web <https://bicihub.barcelona/>

Sílvia Casorrán

Els nens i les nenes MENA, perillosos o en perill?

L'estiu del 2018, els mitjans de comunicació ens sorprenien amb les imatges de desenes de menors d'edat dormint als bancs de les dependències policials, a l'espera de quin hauria de ser el seu destí. Aquests menors no acompanyats, majoritàriament provinents del Marroc, són els anomenats MENA (menors estrangers no acompanyats).

Segons dades de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA), el 2018 van arribar a Catalunya 3.695 menors migrants no acompanyats, el doble que el 2017. Actualment, es calcula que n'hi ha a Catalunya 4.077, dels quals un 40% està dins el sistema de protecció tutelar de la DGAIA.

Qui són el MENA? Nenes i nens de ningú

Són nenes i nens entre els 9 i 16 anys, als quals les condicions de pobresa, de violència familiar i de violència social, han obligat a iniciar un camí, ple de perills, cap a un destí (idealitzat) al qual, malauradament, molts no arriben i que els que hi arriben es troben amb una realitat molt allunyada dels seus desitjos.

La inviabilitat de les joves migrants

Si bé majoritàriament els mena són noies, també hi ha noies. Segons dades del Ministeri de l'Interior, el desembre del 2018 hi havia registrades 971 menors d'edat (un 7% del total de joves mi-

grants que han passat pel Sistema Públic de Protecció de menors). La diferència numèrica no és casual, per a Save the Children hi ha diferents factors pels quals la presència de menors no acompanyats és més reduïda: 1) per efecte de factors culturals basats en el model de societat patriarcal, en què les dones estan supeditades a la voluntat de l'home i relegades a tasques domèstiques i de reproducció, 2) sovint un projecte migratori és un projecte de família, per la qual cosa l'opció de marxar recau en l'home perquè se suposa que tindrà més oportunitats d'èxit i, en conseqüència, d'aportar recursos al conjunt familiar, 3) les noies estan molt més exposades als perills que comporta una opció d'aquestes característiques: abusos, violència sexual, ex-

plotació sexual, esclavitud laboral, tràfic d'òrgans...

Associacions expertes en Drets Humans adverteixen dels riscos que comporta el procés migratori per a les noies i les dones que decideixen migrar. Entre altres motius, a més dels que hem mencionat, hi ha el fet que la seva vulnerabilitat les fa preses fàcils de les xarxes de prostitució, un fet que, cada vegada més, afecta les dones joves dels països de l'Est, entre altres.

Però malgrat els perills a què s'exposen les menors en el seu itinerari migratori, consideren que el que deixen enrere és pitjor (casaments concertats i no desitjats, maltractament, violència, manca d'oportunitats...) que el que trobaran.

D'on vénen i com arriben els nens i nenes MENA?

El major volum de noies i noies estrangers no acompanyats provenen del Marroc, però també hi ha subsaharians, sirians, afganesos... Arriben per diverses vies, però totes perilloses. N'hi ha que arriben en petites embarcacions que sovint sobrepassen la seva capacitat de càrrega, completament vulnerables a les inclemències del mar; també en embarcacions amb motor, en què el traficant no dubta a llançar-los al mar davant d'un imprevist tot i saber que molts no saben nedar. Altres utilitzen el transport de carretera, exposats a l'asfíxia, a la congelació, amb por de ser descoberts i retornats al seu país. Arriben sols i soles i són molt vulnerables.

Què passa quan aquests nois i noies arriben a la majoria d'edat?

Després de passar per proves molt qüestionables per esbrinar la seva edat, una gran majoria d'aquests nois i noies queden fora del sistema de protecció, deixen de ser menors més o menys protegits per a passar a ser immigrants indocumentats, sense papers i amb poques possibilitats d'aconseguir-los, ja que per a obtenir-los necessiten un contracte de treball, atrapats en un país que no els ofereix oportunitats i amb l'amenaça constant de ser expulsats al país d'origen

Estrella Pineda

150 anys de l'Aliança del Poblenou

L'Aliança del Poblenou compleix enguany 150 anys. És un aniversari extraordinari sobretot perquè hi ha poques entitats que arribin a complir tants anys i perquè ha estat testimoni, a vegades mut i d'altres molt actiu, de la història del Poblenou i després de Barcelona.

Els lectors de *El Poblenou* segurament estaran interessats a conèixer la implicació de l'Aliança amb les altres entitats del barri. Una sorpresa inesperada en investigar sobre la història de la institució, la vaig trobar en un docu-

ment, de fet és un *aperçibimiento*, que es guarda en el desgraciat arxiu del Govern Civil de Barcelona. Sembla que l'Aliança va ser la culpable, a parer de la policia política, d'impulsar una primera coordinadora d'entitats del Poblenou que es devia organitzar a mitjans de la segona dècada del segle XX. No sabem la data exacta perquè durant un temps van actuar de forma clandestina. Però quan va decidir protestar de forma conjunta contra els passos a nivell del tren que encerclava el barri, es van descobrir i el

Govern Civil va recordar tant a l'Aliança com a les altres entitats que tenien prohibit fer activitats polítiques. El 1921 ja es descaren definitivament i en el llibre que commemora, amb dos anys de retard, el cinquantè aniversari de l'Aliança es ressenya, de forma molt destacada, "la creació d'un Comitè de Veïns i entitats del Poblenou que es coordinen per primera vegada". L'Aliança assumeix en aquell moment la vicepresidència de la coordinadora malgrat els advertiments que ja havien rebut. "Ja que hem reformat lo

material, reforcem també enlairant-lo el nostre cabdal espiritual", s'escriu en el llibre que està molt ben editat.

Quaranta anys després, a començaments dels anys seixanta, i junt amb l'Associació de Veïns del Taulat, l'Aliança encapçala la protesta contra el Pla de la Ribera, que entre d'altres maldats pretenia enderrocar el seu edifici. Demana ajuda a les 800 entitats culturals i socials que en aquells moments hi havia al país, impulsa una campanya d'impugnacions de particulars —se'n van recollir 8.000 i va ser el rècord absolut en temps del franquisme— i organitza un concurs d'avantprojectes per demostrar que un altre pla era possible. Finalment el Pla de la Ribera, que impulsaven els grans industrials del barri que volien requalificar els seus terrenys on durant cent anys hi havia hagut fàbriques, es va arxivar. I l'alcalde Josep Maria de Porcioles no va veure complert el somni de convertir el barri en la seva Copacabana. Trenta anys més tard el Pla de la Vila Olímpica va construir una Copacabana una mica més social, va soterrar el cinturó del litoral i no es va carregar el vell Poblenou com pretenia el pla de la Ribera.

La Societat Recreativa i Cultural l'Aliança es va fundar el 19 de setembre de 1869 en ple Sexenni Revolucionari. Els aires de revolta també van arribar al Poblenou i en tenim una prova encara viva al nomenclàtor dels carrers: la plaça dedicada a la reina Isabel va passar a dir-se plaça Prim, i el carrer de la Princesa, general Topete, l'almirall que va comandar l'esquadra insurrecta de Cadis. No és estrany, doncs, que en aquest context revolucionari, la primitiva Aliança impulsés, a més de practicar la caritat cristiana pròpia de l'època

com era recollir i donar aliments als pobres, altres iniciatives més progressistes com la creació d'una mutualitat de socors mutus, una caixa d'estalvis i escoles per a nens i adults amb classes diürnes i nocturnes. Les oficines de la mutualitat i de la caixa, que sembla que és una de la primeres caixes privades de l'Estat, obrien els diumenges perquè era el dia que hi podien anar els treballadors.

Troblem que l'Aliança es mobilitza per la guerra de Cuba, i per la d'Àfrica, recull diners i aliments per les inundacions i terratrèmols de Catalunya i de fora, deixa d'organitzar balls quan es propaga l'epidèmia de grip espanyola, baixa la persiana quan es declara la vaga de la Canadència i és clausurada per catalanista durant la dictadura de Primo de Rivera. El 1936 és salvada pels anarquistes de ser cremada, confiscada després pel Sindicat de l'Espectacle i de nou castigada en la immediata postguerra. Al final del franquisme acull el primer recital del Raimon, el cicle de teatre *off Barcelona*, que va ser l'antecessor del Teatre Lliure...

Hi ha molts més exemples que encara vaig trobant en les mil i una caixes que han dormit durant anys i panys en un sota escala d'aquell casalot que és un dels pocs edificis catalogats que té el barri. En aquesta història que encara estic escrivint i que espero acabar aquest any, tampoc passaré per alt que en la postguerra l'entitat era considerada com el Casino dels senyors i on la gent treballadora no hi tenia cabuda. Intentaré objectivar i posar en context aquesta creença tan arrelada.

Maria Favà

Arxiu Històric del Poblenou

Maria Rodríguez Soto

En un moment dolç de la vida

Hola, Maria! Ja sé que aquests dies vas ben atabalada amb un munt d'entrevistes per promoure la teva darrera pel·lícula, *Els dies que vindran...* Quina sort que hàgim trobat un forat entre un programa de BTV i un altre de RTVE. Com que aquests dos mitjans són a tocar de la Superilla està bé que puguem fer l'entrevista en aquest indret tranquil i sense cotxes. Per començar vull que expliquis si és veritat, o no, que jo et vaig conèixer abans que la teva mare. -La Maria per uns moments em mira perplexa però de seguida reacciona: "Hòstia sí, és veritat!". No, no és una filla adoptada, és que els pares de la Maria, grans amics meus, em van demanar que gravés en Súper 8 el moment del seu naixement. I és clar, jo vaig veure com sortia la Maria en el part abans que la seva pròpia mare. "Tot això és molt fort, Joan Maria", confessa en veu baixa, fent al·lusió al fet que aquesta gravació, trenta anys després, ressuscita a la pel·lícula que ara s'estrena.

La Maria va néixer al carrer Espronceda i al cap de poc la seva família es va traslladar a la Verneda, al costat del camp del Júpiter, però els lligams amb el barri no els ha perdut mai, entre altres coses perquè durant l'adolescència va

anar a l'esplai del MOVI i és al Poblenou on manté el seu nucli d'amistats. "Ara visc amb el meu company, l'actor David Verdaguier, i la nostra filla Lupe al Casc Antic, però em moc pel Poblenou com a casa i de fet m'agradaria tornar-hi a viure però els preus són impossibles".

Com veus el barri?

El Poblenou ha canviat moltíssim, recordo els meus avis paterns que vivien als pisos de Macosa i els descampats on fèiem fogueres per Sant Joan. Ara és un altre barri, arriba a un punt que gairebé deixa de ser nostre, ens l'estan transformant d'una manera que ja no es reconeix a si mateix.

Però a part de per les amistats vens sovint al Poblenou per un altre motiu, la Sala Beckett.

Aquest lloc està súper bé, a més abans era la Cooperativa Pau i Justícia on els pares, tu i els que vivíeu junts anàveu a comprar i, per exemple, la sala gran on vaig assajar l'obra *Una gossa en un descampat* abans era el bar de la cooperativa. L'edifici és molt potent perquè parteix d'aquest passat i té molt moviment. S'ha convertit en un punt de

referència de la dramaturgia en l'àmbit estatal. I això és molt xulo que es produeixi al barri.

Però la teva trajectòria com a actriu ja té un bon recorregut...

La primera obra que vaig fer va ser *Vides privades*, de Noel Coward, a Temporada Alta de Girona i a partir d'aquí han anat sortint coses de maneres irregular i no sempre he pogut viure de la professió, però d'un temps cap aquí, curiosament d'ençà que soc mare, sembla que la meua filla, la Lupe, hagi vingut amb el pa sota el braç. El dia que em van agafar per fer *Misteri de dolor* al Teatre Nacional em vaig decidir a independitzar-me dels pares. He fet dues obres al Teatre Nacional, també he actuat al Grec i ara he tornat a la Beckett que a més de fer l'obra que ja he citat ara torno a interpretar *La marca preferida de las hermanas Clausman*, que ja l'havia fet de molt joveneta al teatre Tantarantana.

A més de teatre també has fet cinema i televisió.

A la tele vaig interpretar un paper a la sèrie *Kubala, Moreno i Manchón* de TV3 i també em van cridar a Madrid per

fer la segona temporada de *El Ministerio del Tiempo*, en què vaig interpretar la Vampira del Raval, és a dir, tot queda a casa. I quan estava en un mal moment, entre altres coses perquè em van despatxar d'una producció pel fet d'estar embarassada -lleig!-, em criden de TV3 per sortir a la sèrie *Com si fos ahir*.

I què me'n dius de la pantalla gran? Parla'ns de la pel·lícula que ara estrene.

Vaig dir per Skype al David, el meu company, que estava embarassada, perquè aquells dies estava rodant a Londres amb el director Carlos Marqués-Marcet. Llavors al Carlos se li va ocórrer de filmar l'evolució del meu embaràs. Així va sorgir, com si fos un experiment, una pel·lícula que a poc a poc va agafar vida pròpia i ha acabat tenint un reconeixement bestial com ho demostra haver-se estrenat mundialment al Festival Internacional de Cine de Rotterdam i haver tingut cinc premis al Festival de Màlaga, entre ells a la millor actriu. Totalment inesperat! Ara el que reconforta és que en les preestrenes que hi ha hagut els espectadors surten emocionats i és que el Carlos aconsegueix que fem uns papers amb una humanitat molt senzilla que sempre ens interpel·la.

A la cinta surt el David fent de parella teua, els teus pares, la Laura i el Gigi, i el teu germà Joan, que fan també de pares i germà. Va ser difícil interpretar una ficció amb elements tan propers de la teua vida real?

La pel·lícula relata un procés d'embaràs que és una ficció que no té res a veure amb la meua vida malgrat que jo estigués prenyada. Els personatges han anat agafant personalitat de mica en mica i els hem creat de manera molt lliure entre els tres, el Carlos, el David i jo. Per aconseguir-ho el Carlos té les seves tècniques, per exemple, em va demanar que creés una llista de Spotify amb les cançons que suposadament li agradarien al meu personatge, la Vir; em va fer que projectés l'animal que em suggeria aquest personatge i vaig triar el llop i, també, em va demanar que m'inspirés en una persona que conegués i ho vaig fer amb l'Alba Cid, que molts sabeu qui és per ser "la supermami", una referent al Poblenou en temes de criança.

Durant el meu embaràs cada mes gravàvem quatre o cinc dies i, quan ja feia set o vuit mesos que gravàvem i era plenament conscient que la pel·lícula no seria un documental, és quan em vaig atrevir a comunicar al Carlos que jo tenia el vídeo que em vas fer del meu naixement. Ell va passar de seguida la cinta de VHA a CD i es va enamorar completament del que havies fet, diu que transmet una sensibilitat brutal i diu que per ell ets un "mestre". Després de diverses proves de muntatge, la pel·lícula va agafar una altra dimensió aconseguint integrar aquest vídeo de manera molt rodona en tot l'argument.

És una pel·lícula en la qual surten els meus pares amb vint i tants anys i amb seixanta. Són figures reals i no són dife-

rents actors caracteritzats perquè simulin la mateixa persona a través dels anys. I que sigui una pel·lícula en què la protagonista veu el seu propi part sense ser cap simulació, fa que la cinta sigui com una matrioixca que ens mou a reflexionar sobre el pas del temps i l'emmirallament respecte a les nostres mares que sovint tenim les dones quan tenim fills, comparacions que són intrínseques a l'ésser humà i que la pel·lícula et suggereix desfil·lar-les.

El Carlos va demanar permís a la teua mare per utilitzar el vídeo i a mi em van telefonar de la productora perquè els digués de qui era la música que hi vaig posar per demanar les llicències corresponents. Sort que conservava el CD perquè a Internet no hi és. Agraïxo molt que el director no volgués manipular res del meu vídeo que, de fet, fa de fil conductor de tota la pel·lícula. Fins i tot ha mantingut la dedicatòria final que t'hi vaig fer: "Espero que la teua vida sigui tan bonica per a tu com ho va ser per a nosaltres el dia que vas néixer". Maria, s'ha complert aquest desig?

Si!!!!!! Em sento molt afortunada, per la infància i per l'acompanyament que he tingut, pels meus amics, que els meus pares m'inculquessin el valor de l'amistat, i que em deixessin tenir la bogeria de ser actriu i estudiar a l'Institut del Teatre. I sóc feliç perquè estic sana i tinc una filla estupenda. Només em faltaria tornar a viure al Poblenou!

Joan Maria Soler

Carrer de Fernando Poo, bressol del Taulat

CLINICA VETERINARIA POBLENOU
 TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
 CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
 www.vetpoblenou.com/blog
 HORARI: dilluns a divendres, 9-14h i 17-20h / dissabtes, 10-14h

FARMÀCIA JAUME GIRÓ LOPERENA
 DERMOFARMÀCIA
 FÓRMULES MAGISTRALS
 HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
 DIETÈTICA - ELEXIRS FLORALS
 93 307 15 17
 Maria Aguiló / Pujadas

Dr. José Fco. López Alias
 CLÍNICA DENTAL GLÓRIES
 DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO
 Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ªª
 08018 BCN TEL. 93 485 37 93

Anuncia't
 Amb la teva presència a la revista del barri tothom hi guanya!
 629046004
 comercialpoblenou@gmail.com

Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar
Font de solidaritat
 AJUTS AL PAGAMENT DEL CONSUM DE L'AIGUA

El Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar és una font solidària que brolla per arribar als qui més ho necessiten. Per això col·laborem amb Càritas, la Creu Roja i els serveis socials dels ajuntaments per ajudar les famílies que tenen problemes per pagar la factura de l'aigua i, d'aquesta manera garantir l'accés al consum bàsic d'aigua a tothom. Arribant allà on puguem ajudar. Des que aquest fons es va posar en marxa, hem beneficiat a més de 45.000 persones. Obrint-nos camí, com l'aigua.

Aigües de Barcelona
 L'aigua de la teva vida

Agbar Fundació

El carrer porta el nom de l'illa de Fernando Poo (l'actual Bioko) de la Guinea Equatorial, que es va independitzar de l'Estat espanyol el 1968. S'havia anomenat carrer d'Entença, abans de l'agregació de la vila de Sant Martí a Barcelona. Però a l'esdevenir districte de Barcelona allà cap al 1897 li van canviar el nom per evitar la coincidència amb el carrer del mateix nom a l'Eixample. És fàcil d'imaginar que, davant la pèrdua de les darreres colònies d'ultramar en aquells anys dramàtics de finals del segle dinou, que posava fi a l'imperi colonial espanyol, hi hagués un interès especial per fer valer, posant nom a un carrer de la ciutat, aquells territoris colonials que encara quedaven a l'Àfrica. Sigui com sigui, Fernando Poo és un dels carrers del Poblenou més antic a l'entorn del carrer major del Taulat.

Els germans Carlos i Diego Ruiz viuen en dues de les casetes que han rehabilitat del grup de cinc que hi ha entre la Rambla i el carrer de Sant Francesc. La propietat dels seus avantpassats data de 1879, segons la referència del cadastre. La Rosa, veïna també del carrer, va néixer en una altra de les casetes de planta i pis que havia comprat el seu avi. Després de trenta anys vivint al Clot, tot i que diu que no s'ha deslligat mai del Poblenou, la Rosa va tornar al barri: "Quan els fills es van haver criat, emancipat i marxat de casa vaig dir al meu marit: saps què, anem cap allà que és casa nostra". A la mateixa casa, en un dels baixos hi ha vingut a viure des del mes de gener la seva cosina segona, l'Adriana, amb el seu company. Després de cinc anys a Londres, treballant de patronista, el seu ofici, ha tornat a Barcelona a la casa de l'àvia que ella anava a visitar de nena. Quins records! Ara l'Adriana diu que ja no marxarà del Poblenou, un barri que ha redescobert i que li encanta.

Cases per a la gent..., rica o pobre?

La barriada del Taulat ha canviat molt els darrers anys, passant de l'abandó i la marginalitat a una renovació frenètica tant de les persones residents com de la fesomia dels carrers. "Ara ja en quedem pocs, dels més antics: nosaltres, la Fermina, l'Antònia, la Marta, que és la perruquera", diu la Rosa, que gairebé ja no coneix a ningú. En Ramón, que s'està des del 2000 a la casa que fa cantonada amb el carrer de Sant Francesc, és un dels veïns veterans. Davant de casa seva hi havia una fàbrica de sabons sense activitat des de feia molts anys que suava sosa càustica per les parets. La van enderrocar i el solar es va convertir en "l'hort indignat", nom que li van posar uns veïns que no eren del carrer però que se'l van apropiat per plantar-hi quatre cosetes i sobretot fer-hi activitats socials. Ara s'hi ha construït un conjunt de

cases dúplex d'una estètica penosa que costen més d'un milió d'euros. Però la queixa principal del Ramón, la Rosa, l'Adriana i els germans Ruiz és sobre els edificis que estan construint al carrer Perelló. Trenquen l'estructura del barri antic per la seva altura que és de planta i quatre pisos, els treu la llum i encaixona les casetes de tota la vida, diu el Ramón. De fora vindran que de casa ens trauran, diu el refrany que es pot aplicar en aquest cas perquè els pisos nous del carrer Perelló estan per sobre dels 700.000 euros. Un preu segurament prohibitiu per a la majoria dels actuals residents.

Tot va començar quan després dels Jocs Olímpics l'Ajuntament va planificar la reforma del litoral del Poblenou amb la pretensió de carregar-se tot el barri del Taulat. Era el segon intent després del també fallit Pla de la Ribera dels anys 60. La massiva protesta veïnal va parar el cop, i el pla es va redactar de nou traslladant l'afectació a partir del carrer Bilbao fins a la incineradora del Besòs. Però el carrer Perelló es va escapar de l'amnistia urbanística del Taulat. Res no aconsellava enderrocar la primera línia

de casetes sinó la golafreria especuladora insaciable d'alguns. Només cal recordar que l'Ajuntament de Barcelona, el 1952 (encara sota la dictadura) va construir a través de l'Institut Municipal de la Vivienda el conjunt de vuit blocs (els "Tupolev") de protecció oficial en els terrenys de l'antiga corderia Calvell, entre les casetes del carrer de Perelló i la via del tren. Llavors la promoció va ser pública i per allotjar famílies humils. Com avui, vaja! Ningú ho diria, oi? El Carlos m'ensenya des del terrat de casa seva com l'edifici que estan a punt d'aixecar al solar de la Rambla els acabarà d'enclotar perquè la proximitat i la diferent escala es percep com un insult a les humils i veteranes casetes de Fernando Poo.

Renovar-se o morir

El Taulat s'està renovant a pesar de tot, després d'un llarg període de degradació en què ha conviscut l'abandó, els solars primer plens de rates i brossa i després convertits en horts furtius, i les ruïnes del passat. Vells i nous veïns com la Rosa, el Carlos i tants altres renoven les seves cases de gairebé un segle i mig

d'història, mentre altres actors construeixen de nou no sempre amb encert. Però l'entorn ha millorat perquè el passat no era gaire millor, no? —ho pregunto a aquests nous i vells colonitzadors. Els que hem viscut sempre al Poblenou recordem que en aquest indret hi havia un embull de fàbriques i magatzems, com el d'en Cahué, el marit de la Teresa Ferreres de la Licorera del Poblenou, que truncava la Rambla. El mur de la via del tren limitava tenebrosament un barri que no veia el mar. I la platja era un abocador de runa... Però el Diego, la Rosa i el Carlos recorden que abans la gent es relacionava per zones: els dels blocs, els de les barraques del cementiri, els del cantó de Sant Francesc, els de la Repla..., les vies del tren no eren cap problema. I per Sant Joan "els nois ens preniem la llenya els uns als altres per fer la foguera més gran", diuen. És com si aquella desestructura i aquells paratges desendreqats tinguessin més capacitat de relació i de convivència que l'ensenyorít Taulat d'ara.

Salvador Clarós i Ferret

Cicles de Salut al Casal Quatre Cantons

El Casal de Gent Gran Quatre Cantons ha iniciat un nou projecte, els Cicles de Salut del Casal Quatre Cantons, destinat a persones que estiguin en aïllament social o que vulguin augmentar les relacions. El primer d'aquests Cicles es va iniciar el desembre del 2018 i s'ha acabat aquest juny del 2019. Hi han participat persones que hi han estat derivades des del CAP Poblenou, CAP Ramon Turró, Vincles BCN, antics participants de l'Escola de Salut de Gent Gran del Poblenou i socis i sòcies del mateix casal. També han pogut accedir als cicles persones que es van adreçar directament al casal.

Com que el Casal Quatre Cantons participa a l'Escola de Salut de Gent Gran del Poblenou, la idea dels Cicles va sorgir en constatar que molts usuaris de l'Escola, un cop acabada, ens manifestaven que voldrien continuar fent aquest estil d'activitat. Arran d'això vam pensar que podríem oferir un nou projecte des del casal, com una continuïtat de l'Escola de Salut, però amb alguns canvis, i així va néixer la idea dels CICLES DE SALUT

DEL CASAL QUATRE CANTONS. En cada cicle d'aquest projecte hi participen entre 20 i 25 persones com a màxim. Durant la primera mitja hora esmorzen en grups de cinc persones (l'esmorzar va a càrrec del casal, sense cap cost per a ells) i hi ha una persona que s'encarrega d'acompanyar i dinamitzar aquests grups amb l'objectiu que aquesta primera part ajudi a crear relacions entre ells i a fomentar la convivència i la participació en la comunitat. A la segona part, cada sessió és diferent. Pot ser una classe de risoteràpia, una xerrada sobre alimentació saludable, un concert, una activitat sobre com gestionar les emocions, un taller de mil fulles, etc. El projecte compta amb la col·laboració de diferents entitats i CAPs del barri, que ens ajuden oferint-nos ponents per dur a terme les sessions, i a poder mantenir el projecte durant tot el curs.

El fet que cada setmana s'hi faci una sessió diferent és molt positiu perquè aporta als participants molts coneixements de diferents àmbits. I el nostre objectiu principal és establir aquests

vincles amb les persones que vénen de diferents projectes i entitats del barri perquè són molt enriquidors.

Les sessions del curs vinent començaran la primera setmana d'octubre. Es faran cada dimecres (a excepció de festius) de 10.30 a 12 h. És un servei totalment gratuït, obert a qualsevol persona del Poblenou de més de 60 anys.

Per a poder accedir-hi, només cal que les persones interessades contactin amb el casal del 16 al 24 de setembre per fer la preinscripció i contactarem amb ells quan tinguem els inscrits i participants definitius. Les persones que vénen derivades d'altres projectes com Vincles BCN, CAP Ramon Turró o CAP Poblenou, només cal que comuniquin al seu infermer/a o treballador/a social que estan interessades a participar-hi i els farem el tràmit.

Cristina Rodríguez

Responsable del projecte i dinamitzadora del casal
Casal de Gent Gran Quatre Cantons
Camí Antic de València, 96 baixos
Tel. de contacte 93 3070674

El mafe amb arròs de l'Amadou

L'Amadou Bah és fill de Guinea-Conakri, d'ètnia fula i va arribar a Barcelona l'octubre de 2018. La recepta que ens ofereix, "mafe amb arròs", és típica del seu país i en podem trobar els ingredients amb facilitat.

Va emigrar fugint de l'ètnia malenké, que governa actualment el país, i que l'amenaçava de mort igual que a molts dels seus conciutadans, alguns ja assassinats. Els malenké governen des del 2010 i es parla de frau electoral a les darreres eleccions. La ciutadania està organitzada en grups i partits que protesten als carrers. Amb nou anys l'exèrcit ha matat a trets 100 joves. S'acosten noves eleccions i això ha agreujat la violència.

L'Amadou té 19 anys, no va conèixer la mare i va viure sempre amb l'àvia, i té un germà més petit. El pare va morir el 2017.

Actualment l'escolarització a Guinea-Conakri és de pagament, però el pare de l'Amadou se'n va fer càrrec fins als 14 anys, a partir de llavors va començar a fer petites feines i ell mateix se la va pagar. Abans de marxar feia treballs esporàdics de taxista i a la tarda tenia cura dels nens que assistien a l'escola alcorànica. Sap fula, francès, àrab, una mica de castellà i està aprenent català i reforçant el castellà a Apropem-nos.

És costum a la seva terra que els primers fills s'han de casar joves. L'àvia

li va buscar parella, la Mariam, que és també cosina seva i amb qui ha tingut tres fills, un nen de dos anys i una besonada –nen i nena– d'un any. La Mariam fa de modista i, davant el risc que Amadou perdés la vida, van decidir que marxés.

El trajecte migratori va ser llarg (quatre mesos i mig) i molt dur. Va passar per Mali, però la situació era igual que al seu país; per Algèria, on va aconseguir algunes feines, però la policia buscava els qui estan en la seva situació per deportar-los; al Marroc no hi havia feina i també els volien deportar i, des de Nador, de nit van agafar una pastera. Hi anaven una cinquantena de persones i van arribar a Màlaga ben entrat el matí. Ell seia a baix i tothom li passava per sobre. El trajecte va ser molt i molt dur i recorda com va patir durant aquelles hores.

En arribar a Màlaga, la policia els va fer un permís de tres mesos i els va enviar a Cadis, des d'on van traslladar-los a Barcelona en autocar. Des d'aleshores rep el suport d'Emergències Frontera Sud. Ha passat pel SAIER i està tramitant l'asil. L'Amadou forma part dels joves de Casa Àfrica i actualment té plaça a l'alberg de Nou Barris, però està molt preocupat perquè a mitjan juliol n'ha de sortir i es quedarà al carrer. Aviat començarà un curs de mosso de magatzem a Badalona.

Està en contacte amb Refugiats Benvinguts que l'ajudaran a buscar algú que li vulgui llogar una habitació, però és un procés llarg i, mentrestant, necessitaria algun lloc on viure. Si algú del veïnat estigués disposat a oferir aquest recurs o conegués algú amb possibilitats i interès a fer-ho, connecteu amb l'AVV i us hi posarem en contacte.

Montse Milà

Si teniu una recepta amb història que us agradaria compartir, envieu-la a elpoblenou@elpoblenou.cat

Ingredientes para cinco personas

Un pollo (o carne)
Mantequilla de cacahuete (pate d'arachide) 250 g
1 cebolla
2 pimientos picantes
1/2 lata de tomate pequeña
1 pastilla de caldo de pollo
1 okra (parecido a un pimiento verde para freír)
Aceite
Sal
Medio kg. de arroz largo

Mafe con arroz

Elaboración

Mafe

Salar el pollo o la carne y freír hasta que se dore. Cortar la cebolla y sofreírla, al rato añadir el tomate y salar, añadir la mantequilla de cacahuete, 1 litro de caldo o agua con la pastilla de caldo. Dejar cocer 50 minutos y añadir la okra. Dejar 10 minutos más y apagar el fuego.

Arroz

Lavar el arroz dos veces y hervirlo. Se presenta por separado.

Anuncia't
Amb la teva presència a la revista del barri tothom hi guanya!
629046004
comercialelpoblenou@gmail.com

Recollida a domicili d'electrodomèstics i tota mena de ferralla
Alencop COOPERATIVA
SERVEI GRATUÏT
Impulsat per Lab COOP
Amb la col·laboració de Ajuntament de Barcelona
936 119 201
www.alencop.coop

Festa major, havaneres i cremat

Un any més encarem la festa major amb ganes de gaudir i compartir-la amb els amics i amigues del veïnat. Els carrers del nostre barri s'omplen de festa i generosament ens ofereixen activitats diverses.

Des de l'AVV del Poblenou la nostra presència té nom d'havaneres i cremat. Unes havaneres que ja són tradició i que ens convoquen a la plaça Prim al so d'una música molt popular. Enguany el grup que cantarà porta per nom LA MAR BELLA i és del Poblenou.

Us convidem doncs el **14 de setembre a les 18 h a la plaça Prim** per gaudir de la cantada, compartir el cremat i aplaudir els nostres veïns.

El primer equip del Club d'Escacs Ateneu Colon a la Divisió d'Honor

Encara que amb cert retard val la pena deixar constància d'aquesta fita de l'esport poble-noví. El Club d'Escacs del centenari Ateneu Colon (1889), amb seu al carrer Ramon Turró, 144, és un exemple de constància i esforç, i de conreu d'un planter que dona molt de fruit.

Amb una setantena de jugadors i jugadores (poques encara) federats, i més d'un cente-

nar d'associats, aquest any el primer equip ha aconseguit pujar una altra vegada a la Divisió d'Honor. Ja hi havia estat cinc anys, del 2001 al 2005, i tres anys més, del 2009 al 2011.

Al web ateneucolon.org trobareu informació sobre la resta d'equips i dels que han participat al Campionat Escolar, com també sobre l'Escola d'Escacs i els jugadors i jugadores del club.

El Patrimoni Industrial del Poblenou

EL PATRIMONI INDUSTRIAL DEL POBLENOU, BARCELONA

És un plànol guia que explica la història de l'arquitectura industrial del Poblenou a partir d'una llista de vuitanta edificis i xemeneies amb diferents nivells de protecció patrimonial. La guia no aporta cap coneixement nou ja que és només un recopilatori fet a partir de treballs anteriors sobre el patrimoni del Poblenou. Però sí que és una bona eina de difusió perquè presenta molta informació en un plànol desplegable fàcil de consultar i molt útil per a fer visites al patrimoni industrial. Està editat per El Globus Vermell, que ja ha editat alguns altres plànols de Barcelona com: *Jardins interiors d'illa de l'Eixample, Barcelona* i *Arquitectura d'avantguarda a Barcelona*. Josep Lluís Sert i el GATCPAC.

Fet! S'ha aturat un desnonament

Dimarts 02 de juliol 9h

ATUREM EL DESNONAMENT DE LA SARA I ELS SEUS DOS FILLS
3r llançament

c/Tortellà 25 - Poblenou

#Alerta Desnonament #PodriaSerCasaTeva #EnsPlantem

El 2 de juliol s'ha produït el segon intent de desnonament de casa seva de la Sara i la seva família (2 fills petits), al carrer Tortellà, del nostre barri, un nou desnonament no tant per no poder pagar el lloguer, sinó, per tenir la desgracia d'estar en un pis que forma part d'una nova operació especulativa al Poblenou. Una immobiliària va comprar la finca, ha fet fora els llogaters que no tenien contracte de renda antiga, han fer reformes i ara volen vendre els pisos a preus... del 2019! Avui, però, la gent del barri i la solidaritat d'altres barris ha aconseguit que la Sara no marxi, però segueix el seu calvari, al setembre ho tornaran a intentar, però al setembre tornarem a ser amb ella.

Memòries d'un lluitador antifeixista

LLUÍS MARTÍ BIELSA
UNO ENTRE TANTOS
MEMORIAS DE UN HOMBRE CON SUERTE

EL VIEJO TOPO

El 18 de Juny, amb un acte al Palau Centelles, el Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya va honorar en Lluís Martí Bielsa, que presentava *Uno entre tantos*. Versió castellana editada per El Viejo Topo del llibre publicat anteriorment, el 2012, en català.

En Lluís Martí Bielsa és un veí del Districte amb una llarga història de lluita i resistència: era molt jove quan va formar part de la Guardia de Asalto Republicana; després de la derrota, va passar a França i va ser internat al camp d'Argelers; va participar a la

Resistència Francesa i va ser fet presoner pels alemanys que el van enviar al camp de concentració de Dachau, però es va poder escapar abans de pujar al tren. Va participar a l'alliberament de París, del qual enguany es commemora el 75è aniversari, i va creuar els Pirineus per seguir lluitant a Espanya. Va ser detingut, torturat, empresonat i més endavant desterrat a Montblanc.

Tot i que el títol del seu llibre ens diu que era "un d'entre tants", sabem que no és així. Tot el nostre reconeixement a la seva lluita i a la de tots els que ens van alliberar del feixisme.

Kids&Us®
school of english

the English Formula

Anglès a partir d'1 any

Matrícules Obertes

*** Curs 2019-2020 ***

kidsandus.es

Kids&Us Poblenou · C/ Almogàvers, 219 · 08018 Barcelona
T. 93 300 77 14 / 615 816 080 · poblenou@kidsandus.es